

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

III. Si literae in narratione facti non in suspecto loco fuerint abrasae, non debent propter hoc falsae iudicari. Si vero de appellatione inhibita in prioribus, in posterioribus non sit mentio facta, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1179.

tigantium a proximo festo purificationis super causis, de quibus episcopus cuius iurisdictioni saltem is qui conuenitur, non subiacet, non fuerit requisitus, vel iudices, clerici supradicto modo non fuerint electi, & literas a nobis duxerint impetrandas, per quas examinatio iurgiorum vel diffinitio iudicibus non ordinariis committatur, careant impetratis, & ad suorum audientiam iudicum ordine debito negotia reuertantur. Sic enim subterfugiis occurrere discepcionum volumus, vt dum eorum calliditatibus obuiamus, eis alium ad iustitiam aditum referemus. Cum vero aliqui iustam causam habuerint nostram presentiam adeundi, literas eis dimissorias non negetis, feriem negotii continentes. Hoc autem de factis ad nos appellationibus disponentes, super illis quæ ad archiepiscopos vel primates fieri contigerit, antiquorum ordinem Canonum non mutamus.

CAP. II. *Idem eisdem.*

Quoniam ad episcoporum maxime spectat officium, afflictis & laborantibus subuenire, vnumque illorum (licet deficientibus meritis) Deus nos esse voluerit, prospicere tenemur, & volumus, ne quis ex fortuitis casibus per Romanæ visitationem ecclesiæ, laboris sui, quem ad eam veniendo sustinuit, debito frustretur effectu. Inde siquidem fuit, quod nos multorum prospicere volentes expensis, & alleuiare labores, de consueta misericordia duximus statuendum, vt literæ prædecessoris nostri Urbani tertii a tribus mensibus ante ipsius obitum destinatae pro facienda iustitia & litigiis dirimendis, quæ tamen manifestum alicuius præiudicium non continent aut calumniam æquiritatis, eundem habeant tempore administrationis nostræ effectum, quem habere, si adhuc ille viueret, debuissent. Cessante igitur exceptione de mandatoris morte, perficite quod mandauit agendum, & nemo ad nos excusatione huiusmodi accepta de sua iustitia obtinendi fiducia, cogatur vacuus laborare.

CAP. III.

Ex literis quas ad nos tua destinauit fraternitas, euidenter accepimus, quod cum causam quæ vertitur inter
Concil. Tom. 27.

X X X X

magistrum H. de Hillesdale, & R. de Alta ripa, super capella de Cabisein, de mandato nostro suscepisti terminandam, & literas nostras in communi audientia perlegi fecisses: prædictus R. sibi eas postulauit exhiberi. Qui literis diligenter inspectis, eas arguit falsitatis, hac de causa scilicet, quod in narratione facti sint abraſæ, vbi scriptum est, Iure parochiali: asseuerans se probaturum in præsentia nostra, quod tales literæ de cancellaria nostra non emanassent. Vos autem videntes formam literarum a rationis tramite minime deuiare, ab executione causæ subsistere noluitis, præfato R. iuramentum deferentes, quod nec subterfugii, nec dilationis causa hoc allegasset, sed quod ita esse credebat. Iuramento autem ad diem præfixum non præstito, memoratum H. in possessionem causa rei seruandæ iudicatis induci, & quod quidam laicus seruiens eidem R. vestro iudicio restitit, excommunicatus est, & ex ecclesia sub interdicto conclusus: prædictus R. ad nos accedens, & tacens (prout dicitur) quod in commissione appellatio fuit inhibita, nec mentionem faciens * arrogationis literarum, aut iuramenti eidem delati, & non præstiti, seu sententiæ missionis in possessionem causa rei seruandæ, literas ad Londoniensem & Norvvicensem episcopos impetrauit in hunc modum, vt si quid in præiudicium memorati R. occasione prioris commissionis factum fuisset, nostra auctoritate in irritum reuocetur. Cumque præfatus N. citatus a Norvvicensi episcopo, qui suas & Londoniensis episcopi vices gerebat, coram eo literas, tacita veritate, impetratas diceret, metuens executionem sententiæ fieri, Norvvicensem episcopum suspectum habens, cui præfatus R. multa familiaritate coniunctus, vt qui Londoniensis episcopi nepos erat, & eius panem quotidie comedere dicitur, ad nos appellauit. Vnde quoniam propria fraus nulli debet prodesse aut patrocinium ministrare, nos inspicientes literas nostras, & videntes quod per illam rasuram falsæ non possent iudicari, nec etiam suspectæ haberi, præsertim cum etiam priuilegia in possessionibus abradantur, & literæ in narratione, si est in facto erratum, incunctanter possint abradi: nec literæ illæ in suspecto loco fuerint abraſæ: vestræ fraternitati mandamus, quatenus si quid factum fuerit in præiudicium

Dolum non
patrocina-
ri.

Rasura que
non suspen-
da.

ANNO
CHRISTI
1179.

* f. abra-
sionis

ANNO
CHRISTI
1179.

memorati H. occasione literarum, quas sapedictus R. a nobis non facta mentione de appellatione inhibita aut de iuramento illi delato, & non præstito, appellatione remota, in irritum reuocetis, & sententiam vestram inuiolabiliter faciatis obseruari, & eundem R. in expensas portitoris literarum, pro eo quod a probatione sua destitit, condemnentis. Postea vtraque parte ad vos conuocata, causam audiatis, & secundum tenorem abasarum literarum, quas vobis sub sigillo nostro remittimus, sine canonico terminetis, nullis literis obstantibus. Si vero temeritatem & fraudem illius velimus attendere, & illum suis meritis iudicare, illi super eadem ecclesia faceremus silentium imponi.

CAP. IV.

Ex tenore literarum tuarum nobis innotuit, quod cum P. parochianus tuus ab A. muliere, quam in vxorem acceperat, tuo vellet iudicio separari: accusatores matrimonii testes producant, firmiter asserentes, quod priusquam mulier cum prædicto viro matrimonium contraheret, consanguineum viri cum illa, solum videlicet cum sola, nudum cum nuda, in eodem lecto iacentem viderunt, ea (vt creditur) intentione, vt ei carnaliter adhæreret. Publica quoque fama consentit, quod postquam matrimonium cum ea contraxit, se ad inuicem miscuerunt: quod in præsentia tua publice, vt asseris, sunt confessi. Dicitur etiam de muliere, quod a marito se simulans concepisse, alienum partum iam baptizatum (vt fertur) se mentita est peperisse: & rebaptizari faciens, virum suum sic decepit. Præterea veneficum periculum, & alias vitæ insidias viro parasse perhibetur. Quia igitur nos consuluisti, si hæc probationes ad matrimonium soluendum sufficiant, sic respondemus, quod tum ex confessione, tum ex violenta & incerta suspitione fornicationis, præsertim scilicet, quod de partu & mortis machinatione dictum est, & ipse probare vellet, non immerito potest diuortii sententia promulgari: ita vt vir licentiam habeat, ea mortua, aliam ducendi in Domino, ipsa vero sine spe coniugii perpetuo perseueret.